

YÊU

Em ở Duy Xuyên trồng sả nhiều,
lọc hương, em chắt được bao nhiêu?
Cho anh hôn nhé em làn tóc!
Ôi! Chẳng sợ nào anh không yêu!

Anh đã nói rồi: Thơ Vậ Đó!
Ở đâu...ai cũng nói như anh:
Khi mình thương nhớ người yêu quý,
nắng đỏ...kia kia cũng nói xanh!

Em rất dễ thương! Em tóc xỏa
Thêm mùi hương sả lại thêm thương!
Mai về, anh với em đi hái
hết sà vườn cho em chắt hương!

Hai má em hồng bên bếp lửa,
bàn tay em cầm đũa dịu dàng...
Anh làm thơ giống như con nít,
thấy tóc thôi mà cũng xoắn xang!

Rồi thấy bàn tay...thêm nói sáng!
Yêu người con gái của Quê Hương!
Anh xa từ lúc nào anh biết
Thấy tóc em là thấy Nước Non!

...Thấy Duy Xuyên từng hoàng hôn đây,
thấy em vàng, tía, đỏ...làn mây!
Trời ơi em giống như cờ Phật,
thương quá, hồn anh bỗng gió bay!

*Và tóc em bay trong gió đó,
Chùa xưa hương tỏa tiếng chuông chiều!
Tóc người con gái muôn nghìn sợi,
tôi vẽ thành thơ một chữ Yêu!*

Trần Vấn Lệ